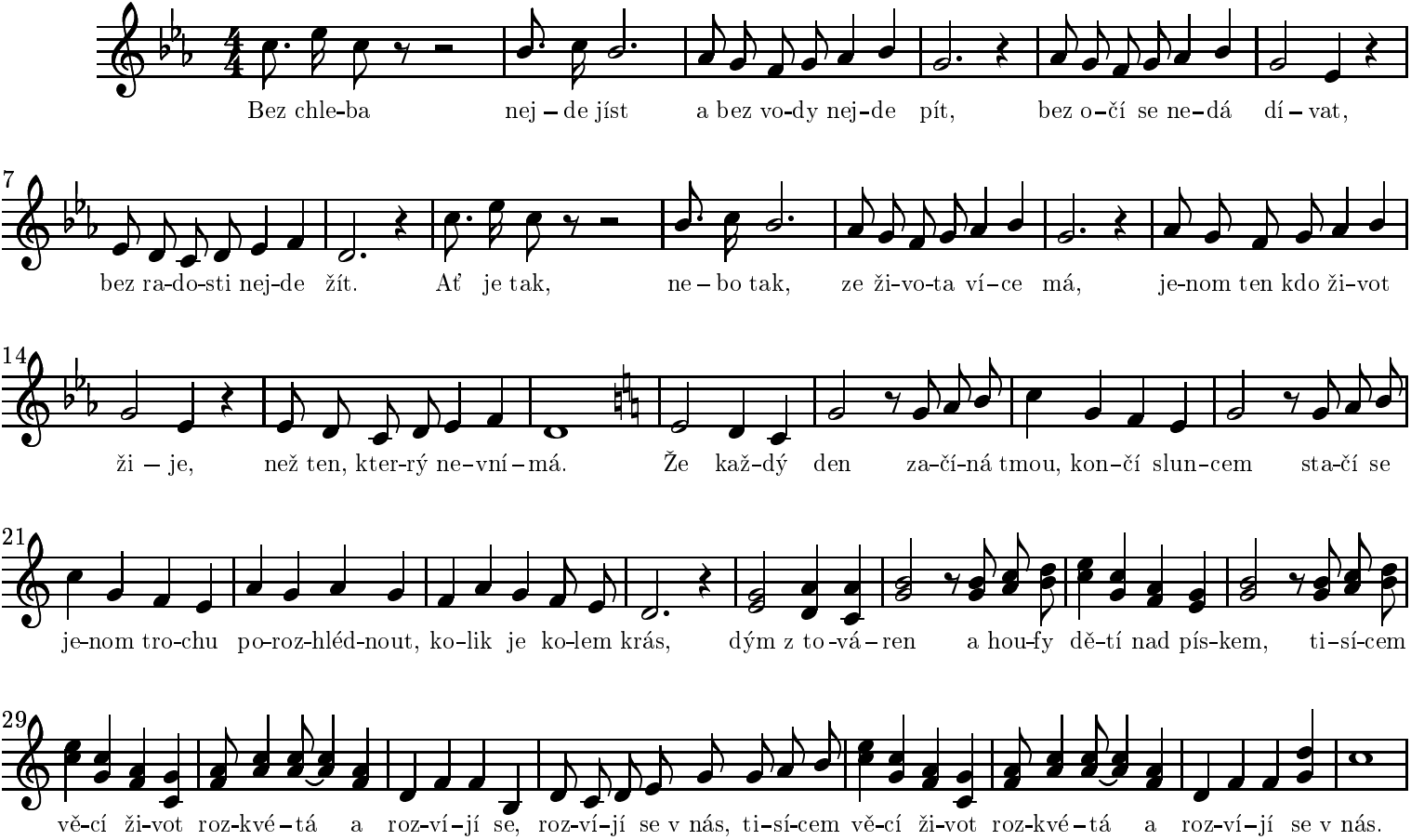
Bez chle-ba nej – de jíst a bez vo-dy nej-de pít, bez o–čí se ne–dá dí – vat,
bez ra-do-sti nej-de žít. Ať je tak, ne – bo tak, ze ži-vo-ta ví–ce má, je-nom ten kdo ži-vot
ži – je, než ten, kter-rý ne–ví – má. Že kaž-dý den za–čí-ná tmou, kon–čí slun-cem sta-čí se
je-nom tro-chu po-roz-hléd-nout, ko–lik je ko-lem krás, dým z to-vá – ren a hou-fy dě–tí nad pís-kem, ti–sí-cem
vě-cí ži-vot roz-kvé – tá a roz-ví–jí se, roz-ví–jí se v nás, ti–sí-cem vě-cí ži-vot roz-kvé – tá a roz-ví–jí se v nás.